

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
3. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน
4. ปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1. สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 – 2550 พบว่า มีครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 และไม่ทำวิจัยจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และครูที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 94.1 ต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน และครูที่ไม่ทำวิจัยจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ไม่ต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียน และผลการวิเคราะห์สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู แสดงผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สภาพการทำวิจัย ในชั้นเรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 - 2550

ข้อมูลงานวิจัยในชั้นเรียน	จำนวนงานวิจัย (N = 211 เรื่อง)	ร้อยละ (%)
ปีการศึกษา		
2545	4	1.90
2546	11	5.21
2547	8	3.79
2548	29	13.74
2549	68	32.23
2550	90	42.65
ประเภทงานวิจัย		
สื่อการเรียนการสอน	42	19.91
กิจกรรมพัฒนา หรือเทคนิควิธีสอน	90	46.92
คุณลักษณะของนักเรียน	70	33.17
การวิจัยของโรงเรียน	0	0
ลักษณะการดำเนินงาน		
การทำวิจัยรายบุคคล	121	57.35
การทำวิจัยแบบร่วมมือ/กลุ่ม	90	42.65
การนำผลการวิจัยไปใช้		
เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน	131	62.09
เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	80	37.91
เพื่อพัฒนาโรงเรียน	0	0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า งานวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนเครือข่ายสิงหนครหาดล้วย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 จนถึงปีการศึกษา 2550 มีปริมาณงานวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 211 เรื่อง โดยครูมีการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปีการศึกษา 2550 ตามลำดับ โดยปริมาณงานวิจัยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.90 ในปีการศึกษา 2545 จนถึงร้อยละ 42.65 ในปีการศึกษา 2550 สำหรับประเภทของงานวิจัย พบว่าครูทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับ กิจกรรมพัฒนาเทคนิควิธีสอนมากที่สุด รองลงมา คือ งานวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียน งานวิจัยในชั้นเรียน

เกี่ยวกับการเรียนการสอนตามลำดับ และพบว่าครูไม่ทำวิจัยที่เกี่ยวกับงานวิจัยของโรงเรียน สำหรับลักษณะดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า ครูส่วนใหญ่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนเป็นรายบุคคลมากกว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบร่วมมือหรือทำเป็นกลุ่ม และการนำผลการวิจัยไปใช้พบว่า ครูผู้ทำวิจัยมีการนำวิจัยไปใช้เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมา คือการนำวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และ ไม่พบว่ามี การนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาโรงเรียน

2. เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน จากแบบสอบถาม แสดงผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเจตคติของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

รายการเจตคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ทานชอบ	3.61	.89	ดี
2. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่สนุกสนาน ทำง่าย	3.53	.88	ดี
3. การทำวิจัยในชั้นเรียนได้ผลไม่คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายที่เสียไป	2.69	.95	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
4. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้เกิดความวิตกกังวล ความเครียด	2.92	.99	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
5. ถ้าไม่มีความจำเป็นต่อการเลื่อนวิทยฐานะก็ ไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียน	2.06	.89	ไม่ดี
6. การทำวิจัยในชั้นเรียนจนสำเร็จเป็นเรื่องที่น่า ภาคภูมิใจ	4.30	.89	ดี

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการเจตคติ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
7. คนขยันและฉลาดเท่านั้นที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนได้	2.12	.89	ไม่
8. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ท่านรู้สึกท้อแท้ หนื่อยล้า เพราะมีภาระงานมากอยู่แล้ว	3.11	1.15	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
9. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยากเกินไป	2.56	.78	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
10. ท่านสามารถทำการสอนได้ดีโดยไม่ต้องทำวิจัย ในชั้นเรียน	2.80	.78	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
11. ท่านสนใจการเรียนการสอนมากกว่าการทำวิจัย ในชั้นเรียน	2.73	1.02	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
12. การทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น	3.64	.84	ดี
13. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแรงงานเพื่อ ยึดเชื้อ ใช้เวลานาน	2.72	.93	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
14. การทำวิจัยในชั้นเรียนจะทำให้ท่านเกิด ความกระตือ รือร้นในการสอนมากขึ้น	3.46	.87	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
15. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่สูญเปล่า เพราะ ไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้อย่างจริงจัง	3.05	.97	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ
16. ถ้ามีการอบรมการวิจัยในชั้นเรียนที่ไหน ท่านต้องการที่จะไปเข้ารับการอบรมด้วยเสมอ	3.53	.97	ดี
17. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู	4.14	.73	ดี

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

รายการเจตคติ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
18. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่น่าสนใจ	3.96	.83	ดี
19. การที่ท่านทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะถูกบังคับ	2.06	1.02	ไม่ดี
20. การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เหมาะกับอาชีพครู	1.98	.70	ไม่ดี
รวม	3.05	.90	ไม่แสดงทิศทาง ของเจตคติ

จากตารางที่ 4.2 พบว่าในภาพรวมครูไม่แสดงทิศทางเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าครูมีเจตคติทางบวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนจนสำเร็จเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู เป็นงานที่น่าสนใจและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นและถ้ามีการอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไหนครูก็ต้องการที่จะไปเข้ารับการอบรมด้วยเสมอ

ส่วนเจตคติทางลบพบครูเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่เหมาะกับอาชีพครู การที่ครูทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะถูกบังคับ ถ้าไม่มีความจำเป็นต่อการเลื่อนวิทยฐานะ ก็ไม่จำเป็นต้องทำวิจัยในชั้นเรียน และเห็นว่างานชั้นเรียนและตลาดเท่านั้นที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนได้

3. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผลการวิเคราะห์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน แสดงผลดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 คะแนนร้อยละของผลการทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของครู

จำนวนครู (คน)	คะแนนเต็ม (คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย (คะแนน)	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ (%)	แปลผล
136	30	12.83	42.77	ระดับต่ำกว่าเกณฑ์
คะแนนร้อยละ				
จำนวนครู (N = 136)	จำนวนครูเป็นร้อยละ (%)	ช่วงระดับคะแนนและการแปลผล (%)		
-	-	80 - 100 ระดับดีเยี่ยม		
-	-	75 - 79 ระดับดีมาก		
-	-	70 - 74 ระดับดี		
2	1.5	65 - 69 ระดับค่อนข้างดี		
7	5.1	60 - 64 ระดับน่าพอใจ		
12	8.8	55 - 59 ระดับพอใช้		
21	15.4	50 - 54 ระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ		
94	69.1	0 - 49 ระดับต่ำกว่าเกณฑ์		

จากตารางที่ 4.3 พบว่าใบภ. รวมของผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และเมื่อพิจารณาคะแนนในแต่ละช่วง พบว่าครูได้คะแนนในช่วงร้อยละ 0 - 49 มากที่สุด ซึ่งอยู่ในช่วงคะแนนระดับต่ำกว่าเกณฑ์ รองลงมาคะแนนอยู่ในช่วงร้อยละ 50 - 54 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และพบว่าครูที่มีผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน คะแนนในช่วงร้อยละ 65 - 69 ซึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างดี มีน้อยที่สุด และพบว่าไม่มีครูได้คะแนนในช่วงระดับดีขึ้นไป

จากการวิเคราะห์ผลคะแนนการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครุรายข้อ (ภาคผนวก ง) พบว่าครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยในชั้นเรียน และกระบวนการของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะการเลือกใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัย

4. ปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ประกอบด้วย

4.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายในกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายใน คือ วุฒิทางการศึกษา ประสบการณ์การทำงานอาชีพครู เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู กับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยการทดสอบ ไค – สแควร์ (Chi-square Test) แสดงผลดังตารางที่ 4.4 – 4.7

ตารางที่ 4.4 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิทางการศึกษาของครูกับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

วุฒิการศึกษา	ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน		χ^2	p-value
	เคยทำ (n = 85)	ไม่เคย (n = 51)		
ระดับปริญญาตรี	75 (88.2%)	44 (86.3%)	13.802	.001
ระดับปริญญาโท	10 (11.8%)	1 (2.0%)		
ระดับอื่น ๆ (ต่ำกว่าปริญญาตรี)	0 (0.0%)	6 (11.8%)		

จากตารางที่ 4.4 พบว่าวุฒิทางการศึกษาของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และครูที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าวุฒิทางการศึกษาส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตารางที่ 4.5 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ทำงานอาชีพครูกับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ประสบการณ์ทำงาน	ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน		χ^2	p-value
	เคยทำ (n = 85)	ไม่เคย (n = 51)		
น้อยกว่า 1 ปี	2 (2.4%)	4 (7.8%)	4.297	.231
1 – 5 ปี	25 (25.4%)	20 (39.2%)		
6 – 10 ปี	15 (17.6%)	7 (13.7%)		
11 ปี ขึ้นไป	43 (50.6%)	20 (39.2%)		

จากตารางที่ 4.5 พบว่าประสิทธิภาพการทำงานอาชีพครู ของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและครูที่ไม่ทำวิจัยชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าประสิทธิภาพการทำงานอาชีพครู ไม่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตารางที่ 4.6 ค่าความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนกับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	ประสิทธิภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน		χ^2	p value
	เคยทำ (n = 85)	ไม่เคย (n = 51)		
มีเจตคติที่ไม่ดี	2 (2.4%)	1 (2.0%)	0.702	.702
ไม่แสดงทิศทางของเจตคติ	79 (92.9%)	49 (96.1%)		
มีเจตคติที่ดี	4 (4.7%)	1 (2.0%)		

จากตารางที่ 4.6 พบว่าเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและครูที่ไม่ทำวิจัยชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตาราง 4.7 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูกับสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน

ช่วงคะแนนความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน	ประสิทธิภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน		χ^2	p-value
	เคยทำ (n = 85)	ไม่เคย (n = 51)		
65 - 69 ระดับค่อนข้างดี	2 (2.4%)	0 (0.0 %)	15.750	.003
60 - 64 ระดับน่าพอใจ	7 (8.2%)	0 (0.0 %)		
55 - 59 ระดับพอใช้	11 (12.5%)	1 (2.0%)		
50 - 54 ระดับผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	16 (18.8%)	5 (9.8%)		
0 - 49 ระดับต่ำกว่าเกณฑ์	49(57.6%)	45 (88.2%)		

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความรู้ของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และครูที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

จากการตอบแบบสอบถามของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ดังแสดงผลดังตาราง ที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. นโยบายหรือข้อกำหนดเกณฑ์สนับสนุนการทำวิจัย และมีการประชุม ชี้แจงเพื่อให้ทราบนโยบาย วัตถุประสงค์ และบทบาทที่ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน	3.67	0.78	มาก
2.งบประมาณหรือแหล่งทุนเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.87	1.08	ปานกลาง
3. การรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการวิจัย สภาพแวดล้อม อุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการทำวิจัย เช่น เอกสาร ตำรางานวิจัยที่เป็นประโยชน์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องคำนวณ กระดาษ เป็นต้น	3.45	1.13	ปานกลาง
4. ครูผู้ทำวิจัยได้รับการยกย่องชมเชย ได้รับเกียรติบัตร หรือรางวัล	3.02	1.08	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
5. ครูที่มีความรู้ ความสามารถทางการวิจัย มีโอกาสเป็นผู้แทนเข้าร่วมประชุม การรับเชิญเป็นวิทยากรถ่ายทอดความรู้ หรือเป็นครูที่เลี้ยงในการทำวิจัยของครูคนอื่น ๆ	3.26	1.06	ปานกลาง
6. การนำผลงานวิจัยของครูไปเผยแพร่เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่วไป	3.16	1.02	ปานกลาง
7. การได้เข้าร่วมอบรม หรือประชุมปฏิบัติการทางวิจัย เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และแนวปฏิบัติงานวิจัย	3.49	1.03	ปานกลาง
8. การศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิจัยจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน	3.45	1.09	ปานกลาง
9. การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน หรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน	3.54	0.91	มาก
10. การได้รับความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบ ต่อการทำวิจัย เช่น การหางานที่เหมาะสม ความเป็นอิสระที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.39	1.02	ปานกลาง
11. การได้รับการดูแลเอาใจใส่ รับรู้ปัญหาข้อบกพร่อง ข้อเสนอแนะ และแนวทางของการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.35	1.08	ปานกลาง
12. การได้รับการนิเทศ ติดตามการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.33	1.12	ปานกลาง
13. การผลิตงานวิจัยถือเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบการเลื่อนขั้นเงินเดือน	2.85	1.10	ปานกลาง
14. ครูผู้ทำวิจัยได้รับการพิจารณาการเลื่อนวิทยฐานะ หรือเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น	3.13	1.06	ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
15. ครูผู้ทำวิจัยได้รับการสนับสนุนให้ทำงานที่ต้องใช้ ความรู้ ความสามารถสูงขึ้น และมีโอกาสดำเนินงานใน การทำงาน	3.27	1.06	ปานกลาง
รวม	3.27	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการได้รับการส่งเสริมสนับสนุน คือ การมีนโยบาย ชี้แจงกำหนดเพื่อสนับสนุน การทำวิจัยของครู มีการประชุมชี้แจงให้ครูทราบนโยบาย วัตถุประสงค์ บทบาทที่ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญ โดยครูเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน เป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยใช้การทำวิจัยเป็นพื้นฐานตามลำดับ สำหรับปัจจัยข้ออื่น ๆ พบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในระดับปานกลาง

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

จากการตอบแบบสอบถามของครูที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน แสดงผลดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	แปลผล
1. ยังไม่ถึงเวลาทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนขั้น วิทยฐานะ	2.40	0.99	น้อย
2. ไม่กล้าและไม่รู้จะปรึกษาหาความรู้ในการทำวิจัย ในชั้นเรียนจากใคร	2.66	0.89	ปานกลาง
3. ไม่มีเงินทุนหรืองบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.04	1.12	ปานกลาง
4. ผู้อำนวยการโรงเรียนไม่มีนโยบายให้ทำเนื้องานสอน ไม่เนื้องานวิจัย	2.16	0.89	น้อย
5. ไม่มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการ ทำวิจัย	2.98	1.17	ปานกลาง
6. มีภาระงานสอนมาก	3.88	1.06	มาก
7. มีภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอน เช่น งานธุรการ ฯ	3.70	1.20	มาก
8. มีภาระงานทางบ้านต้องดูแลครอบครัว	3.34	1.36	ปานกลาง
9. ไม่ทำวิจัยเพราะไม่มีผลต่อก (เร.เจ. วิทยฐานะ หรือเพิ่ม ขั้นเงินเดือน	2.44	1.09	น้อย
10. ทำวิจัยไม่เป็น และไม่มีความรู้พื้นฐานในการทำวิจัย	2.92	1.12	ปานกลาง
11. ไม่รู้จะทำวิจัยเรื่องอะไรดี	2.72	1.03	ปานกลาง
12. ไม่ได้รับการสนับสนุน หรือคำแนะนำในการทำวิจัย	2.76	1.13	ปานกลาง
13. ไม่รู้จะเริ่มค้นทำวิจัยอย่างไร	2.78	1.17	ปานกลาง
14. เขียนรายงานการวิจัยไม่เป็น	2.82	1.19	ปานกลาง
15. การทำวิจัยใช้เวลานานจนไม่สามารถดำเนินการ ให้แล้วเสร็จ	2.68	1.08	ปานกลาง
รวม	2.88	0.77	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ปึงจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ปึงจัยภายนอกที่มีผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก คือ ครูมีภาระงานสอนมาก รองลงมา คือ ครูมีภาระงานอื่น ๆ นอกเหนือจากงานสอน อาทิ เช่น งานธุรการฯ และเมื่อพิจารณาปึงจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนที่น้อยที่สุด คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนไม่มีนโยบายให้ทำวิจัย เน้นงานสอนไม่เน้นงานวิจัย ครูยังไม่ถึงเวลาทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนขั้นวิทยฐานะ และครูไม่ทำวิจัย เพราะ ไม่มีผลต่อการเลื่อนวิทยฐานะ หรือเพิ่มเงินเดือน ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปึงจัยที่ส่ง ผลต่อการทำวิจัยใน ชั้นเรียนของครูในโรงเรียน กลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปึงจัยที่ส่ง ผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนมากกว่า 5 เรื่อง จำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับปึงจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ด้านเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 5 คน พบว่า ระยะเวลาครูมีความหนักใจมากที่จะได้ทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะความรู้เกี่ยวกับวิจัยของครูยังมีไม่มากพอที่จะสามารถทำวิจัยได้ แต่เมื่อมีนโยบายกำหนดให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนก็ถือว่าเป็นหน้าที่ของครูเราด้วย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และแยกเป็นเจตคติทางบวก และเจตคติทางลบ ดังนี้

เจตคติทางบวกต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูทุกคนเห็นถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูทุกคนมีความคิดเห็นตรงกันว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการแก้ไข ปัญหาและเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของตน ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และยังเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู เป็นสิ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของครูให้สูงขึ้น และการที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดไว้เป็น

กฎหมายให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ครูเกิดความกระตือรือร้นในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น มีความสนใจที่จะเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มเติมพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความต้องการให้มีการจัดการประชุมหรือสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน สำหรับเจตคติทางลบ พบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ครูรู้สึกเหนื่อยล้า โดยเฉพาะการทำในรูปแบบรายงานการวิจัย การใช้สถิติที่เกี่ยวกับงานวิจัย ซึ่งบางครั้งก็ทำให้ครูรู้สึกเครียด รู้สึกอึดอัด หนักใจบ้าง เพราะภาระงานด้านการสอนของครูมีมากมายอยู่แล้ว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจนสำเร็จ จำนวน 5 ท่าน พบว่าปัจจัยที่ช่วยให้ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้จนสำเร็จ คือ การกำหนดนโยบายให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียน และการใช้ทรัพยากร เรื่อง การกำหนดตำแหน่งของข้าราชการครูมาเป็นตัวกระตุ้นซึ่งวิธีการศึกษาของครูในช่วงก่อน นั้นยังเป็นการทำวิจัยที่ไม่เป็นรูปแบบของงานวิจัยที่จะเสนอเป็นผลงาน เพียงแต่เป็นกรณีศึกษาแก้ปัญหาการเรียนการสอนของคนเท่านั้น โดยอาศัยประสบการณ์รวมทั้งการลองผิดลองถูก แต่พอมีเรื่องการทำผลงานเพื่อเลื่อนตำแหน่งเข้ามา ครูจึงได้นำงานที่ตนมีอยู่ก่อนแล้วมารวบรวมและเก็บข้อมูลเพิ่มเติมให้เป็นงานวิจัยในชั้นเรียนที่มีความสมบูรณ์เพื่อจัดทำเป็นผลงานทางวิชาการได้อีกด้วย ปัจจัยด้านการได้รับความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน การได้รับความร่วมมือหรือได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน ขวัญและกำลังใจจากผู้บริหาร และเจตคติรอบครัว ส่งผลต่อการทำวิจัยจนสำเร็จด้วยเช่นกัน การที่ครูมีความตระหนักเห็นประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน และความกระตือรือร้นของครูผู้ทำวิจัย ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัย ประกอบกับโรงเรียนมีนโยบายข้อกำหนดให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน การสนับสนุนให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน และการได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกล้วนส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูจนสำเร็จเห็นได้ชัดเจน

จ. ผลการสัมภาษณ์ครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนท่านหนึ่งที่ได้ให้สัมภาษณ์ว่าการที่ท่านได้ทำวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จได้นั้นล้วนแต่ได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกโรงเรียนทั้งนั้น เช่น การได้รับสนับสนุนด้านงบประมาณ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการทำวิจัย ครูท่านนี้ได้พูดถึงลักษณะการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนของท่าน และได้ยกตัวอย่างงานวิจัยเรื่อง ภาวะเด็กอ้วนในโรงเรียน โดยครูท่านนี้เริ่มต้นจากมองเห็นว่าปัญหาเด็กอ้วนในโรงเรียนมีมากขึ้นทุกวัน จึงเริ่มทำการสำรวจเด็กอ้วนภายในโรงเรียนและพยายามหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนเหล่านี้ โดยได้เลือกวิธีการช่วยเหลือโดยทำในรูปแบบโครงการเพื่อเสนอถึงโรงพยาบาล

และสาธารณสุขประจำจังหวัด และได้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับภาวะเด็กอ้วนที่พบในโรงเรียน และประสงค์ที่จะหาวิธีการช่วยเหลือเด็กนักเรียนเหล่านี้ โดยครูท่านนี้ได้เสนอในรูปแบบโครงการ จนได้รับการตอบรับจากโรงพยาบาลและสาธารณสุขประจำจังหวัดในการเข้ามามีส่วนช่วยเหลือ เด็กอ้วนภายในโรงเรียน โดยการนำเด็กนักเรียนเหล่านี้ไปเข้าหลักสูตรดูแลสุขภาพ เพื่อควบคุม น้ำหนักที่ถูกวิธี และอยู่ภายใต้การดูแลควบคุมของโรงพยาบาล ขณะเดียวกันครูได้นำข้อมูลต่าง ๆ มาทำการวิจัยประกอบไปด้วย จนโครงการและงานวิจัยของท่านได้ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี ครูท่านนี้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าไม่ใช่เฉพาะงานวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพ ที่ได้รับความช่วยเหลือ จากโรงพยาบาล หรือสาธารณสุขประจำจังหวัด แต่ยังมียางานวิจัยที่ได้ทำสำเร็จคืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการเรียนการสอน การสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ และแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรือมีที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำการทำวิจัย เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นต้น ครูท่านนี้กล่าวว่า การสนับสนุนปัจจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่จำเป็นต้องมีอยู่ภายในโรงเรียนเท่านั้น ยังมีหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ภายนอกโรงเรียนที่พร้อมและยินดีให้การสนับสนุนการทำวิจัย อีกมากมาย ขึ้นอยู่กับว่าครูมีความกระตือรือร้นมากน้อยแค่ไหน ภาระหนักหรือให้ความสำคัญ ในการที่จะทำวิจัยเพียงใด ปัจจัยที่กล่าวไว้ข้างต้นล้วนส่งผลให้การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูได้ จนสำเร็จ

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำ วิจัยในชั้นเรียนของครู จำนวน 5 คน พบว่า ปัญหาด้านเวลาของครูเป็นปัจจัยที่เป็นอุปสรรคมาก ที่สุด เพราะครูมีภาระงานมาก สอนนักเรียนมากจนแทบไม่มีเวลาว่าง อีกทั้งยังมีงานพิเศษอื่นๆ ด้วย อีกทั้งปัญหาต่างๆ ของนักเรียนแต่ละคน มีความแตกต่างกันไป เช่น นักเรียน บางคนมีปัญหา อ่านหนังสือไม่ออก หรือบางคนคิดเลขไม่ได้ ซึ่งบางครั้งการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ครูต้องดูแลอย่าง ใกล้ชิด ดังนั้นเมื่อครูให้เวลาไปฝึกฝนหรือแก้ไขกับนักเรียนคนหนึ่ง ก็จะไม่สามารถดูแลนักเรียน ที่เหลือได้ ทำให้ครูไม่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงและขาดความต่อเนื่องโดยเฉพาะ โรงเรียน ที่มีครูค่อนข้างน้อยโรงเรียนบางโรงเรียนครู 1 คน จำเป็นต้องรับผิดชอบนักเรียนหลายช่วงชั้น ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่พบมากอีกด้านหนึ่ง คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิจัยของครู โดยจากการสัมภาษณ์ พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านการขาด ความรู้ความเข้าใจและรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียน อาทิเช่น ขั้นตอนการทำวิจัย สถิติเกี่ยวกับ

การวิจัยรวมถึงรูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูท่านหนึ่งว่า “ครูในแม่อ่องสอนเราทำวิจัยไม่ค่อยจะเป็น ซึ่งเห็นได้ชัดเจน เช่น ครูที่เสนอทำผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนขั้นเป็นครูเชี่ยวชาญ ซึ่งเดิมก็คิดว่าครูกลุ่มนี้จะเก่งและมีความเชี่ยวชาญพอสมควร แต่ผลออกมากลับพบว่าไม่ผ่านการประเมินสักที แล้วครูอื่น ๆ หละจะทำวิจัยเป็นหรือถูกต้องซักแค่ไหนเชียว” ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิจัยในชั้นเรียนเป็นอุปสรรคสำคัญอีกด้านหนึ่งที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู และองค์ประกอบพื้นฐานด้านงบประมาณสนับสนุน เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นอุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพราะการทำวิจัยจำเป็นต้องใช้งบประมาณ ครูหลายท่านให้สัมภาษณ์ตรงกันว่าในการทำวิจัยแต่ละครั้ง ทุกท่านต้องใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย และเมื่อสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทุนในการทำวิจัย ก็พบว่าครูเกือบทุกท่านไม่เคยได้รับทุนสนับสนุนการทำวิจัยเลย และมีครูเพียง 1 ท่านเท่านั้นที่สามารถขอทุนสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว และครูยังให้สัมภาษณ์ว่า “ถ้าหากว่าเราใช้งบของตนเองทั้งหมดในการทำวิจัยก็จะเป็นข้อจำกัดในการทำดังนั้นก็จะมีงบประมาณจากที่อื่นสนับสนุนด้วย” และปัญหาหรืออุปสรรคที่พบบ้างในการทำวิจัยก็คือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ ไม่เข้าใจ และไม่ยอมรับว่าตัวเองบกพร่องในเรื่องนั้น โดยเฉพาะกับผู้ปกครองที่เป็นชาวเขา เช่น เด็กเล็กเรียนครูก็จะนำนักเรียนที่มีปัญหาการเรียนมาเรียนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน บางครั้งทำให้นักเรียนรู้สึกไม่อยากเรียนและผู้ปกครองบางท่านก็ไม่ค่อยเข้าใจ เพราะคิดว่าถึงเวลาเลิกเรียนแล้ว ทำให้ครูต้องพยายามปรับความเข้าใจกับนักเรียนและผู้ปกครองอยู่เสมอ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของครู

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ปรากฏผลดังนี้

สาเหตุต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะ และจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูที่ไม่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 5 คน เกี่ยวกับความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และความคิดเห็นที่มีการกำหนดนโยบายให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูทุกคนมีความคิดเห็นตรงกันกับครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน โดยเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนา การเรียนการสอน แต่การที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติกำหนดไว้เป็นกฎหมาย

ให้ครูทุกคนต้องทำวิจัยในชั้นเรียนพบว่าทำให้ครูเกิดความวิตกกังวล เพราะเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องค่อนข้างยาก มีรูปแบบรายละเอียดมาก ทำให้ครูคิดว่าตัวเองอาจจะทำวิจัยในชั้นเรียนไม่ได้ หรือทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร ส่งผลให้ครูเกิดความรู้สึกล้มเหลว และจากการสัมภาษณ์ครูที่ไม่มีผลงานวิจัยท่านหนึ่ง ท่านให้สัมภาษณ์ว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ตัวเองเกิดความท้อแท้ส่วนหนึ่งในการปฏิบัติงานอาชีพครู โดยเฉพาะตัวเองและกับครูที่มีอายุการทำงานมานาน หลายท่านที่มีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัจจุบันนี้ต้องพยายามปรับตัวเอง ปรับเปลี่ยนลักษณะการทำงานจากที่เคยปฏิบัติมาเป็นประจำ เพื่อให้ทันตามการเปลี่ยนแปลงของการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้ประสบกับปัญหาในการปรับตัวหรืออุปสรรคต่าง ๆ มากมายในการปฏิบัติงาน จวบจนทุกวันนี้ และยังรวมถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ครูกลุ่มนี้ยังต้องทำความเข้าใจอีกมากมาย อาทิเช่น รูปแบบการทำวิจัยการใช้สถิติต่าง ๆ รวมถึงการที่ต้องทำรายงาน ซึ่งาร่างงานไม่มีความชำนาญด้านการพิมพ์ ทำให้ครูเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเหมือนกับเป็นภาระเพิ่มภาระงานให้กับครู ซึ่งความเป็นจริงแล้วครูเห็นว่า การแก้ไขปัญหาดัง ๆ ในชั้นเรียนเป็นหน้าที่หลักของครูที่ต้องทำประจำอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมาทำงานซ้ำซ้อน ต้องมาทำรูปแบบรายงานทำให้ขั้นตอนยุ่งยากมากขึ้น สำคัญที่ครูได้หาแนวทางแก้ไขหรือพัฒนานักเรียนได้หรือไม่ต่างหาก ประกอบกับสภาพโรงเรียนส่วนใหญ่ในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นโรงเรียนทุรกันดารและอยู่ห่างไกล โรงเรียนขาดแคลนสื่ออุปกรณ์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ งบประมาณสนับสนุนน้อย และครูในโรงเรียนมีน้อยครูไม่ครบชั้น มีภาระงานที่ต้องรับผิดชอบมากมาย ทั้งงานสอนซึ่งต้องรับผิดชอบกลุ่มสาระวิชาและงานอื่น ๆ ในโรงเรียนเกือบทั้งหมด ทำให้ครูเกิดความเหนื่อยล้าส่งผลให้ครูไม่อยากทำงานวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉพาะการทำรายงานวิจัย รูปแบบการเขียนรายงาน

จากการสัมภาษณ์ครูที่ไม่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนท่านหนึ่ง ได้ให้สัมภาษณ์ว่าโรงเรียนของครูอยู่บนภูเขา การเดินทางลำบากมากไม่สามารถใช้ยานพาหนะเข้าถึงโรงเรียนได้ ต้องใช้การเดินเท้าเท่านั้นและโรงเรียนของครูท่านนี้ก็มีครูเพียง 2 คน ไม่มีครูใหญ่ ไม่มีภารโรง ทำให้ครูต้องรับผิดชอบงานตั้งแต่ภาระงานสอน ซึ่งมีครูไม่ครบชั้น และยังต้องรับผิดชอบงานสอนหลายระดับชั้น สอนทุกกลุ่มสาระวิชาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครูต้องรับผิดชอบงานธุรการทั้งหมดในโรงเรียน อีกทั้งต้องทำอาหารกลางวันเลี้ยงนักเรียนทุกวัน ประกอบกับความจำเป็นที่ต้องเดินทางเข้าร่วมประชุม ทุก ๆ เดือน ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างไม่มีราบรื่นนัก และไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรครูท่านนี้ยังให้สัมภาษณ์เพิ่มเติมอีกว่าอย่าว่าแต่งานวิจัยในชั้นเรียนเลย แผนการสอนของครูยังไม่มีเวลาทำ หรือการจัดการเรียนการสอนบางกลุ่มสาระถึงกับไม่ได้เน้น ไม่ได้สอนเลย เช่น วิชาภาษาอังกฤษ หรือวิชาวิทยาศาสตร์ เพราะการจัดการเรียนการสอนในสภาพทุกวันนี้จะเน้นเด็กอ่านออกเขียนได้ และการคำนวณ

เบื้องต้นให้ได้เสียก่อน เพราะถ้าเด็กนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ก็ไม่รู้จะสอนเรื่องที่ยากขึ้นกว่านี้ได้อย่างไร ซึ่งบางครั้งก็ทำให้ครูเกิดความรู้สึกเหนื่อยล้ามาก แต่ครูก็ได้บอกว่างั้นเหนื่อยล้าบ้าง แต่ครูก็ไม่ยอมท้อถอย ก็ยังมีกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ครูต่อไป เพราะเมื่อไหร่ที่ครูเห็นสภาพนักเรียนแล้วครูก็อดสงสาร และเป็นห่วงเด็กนักเรียนเหล่านี้มาก จึงทำให้ครูมีกำลังใจและแรงจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ครูต่อไป

จากการสัมภาษณ์ครูอีกท่านหนึ่ง ซึ่งได้ให้สัมภาษณ์ว่าจริง ๆ แล้วครูมีงานวิจัยในชั้นเรียน แต่ที่ตอบในแบบสอบถามว่าไม่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนเลย ก็ด้วยเหตุผลที่ว่างานวิจัยในชั้นเรียนที่ครูมีก็จริง แต่ได้จากการก๊อปปี้ หรือคัดลอกคนอื่นมาทั้งนั้น และทำเพื่อให้มีส่งเท่านั้นเองจึงไม่อยากจะตอบว่าตัวเองได้ทำวิจัยในชั้นเรียนจริง เพราะตัวเองไม่ได้ทำเองเลยและรู้สึกขัดต่อความเป็นจริง ครูได้ให้ความคิดเห็นว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนในรูปแบบที่ต้องมีรายงานนั้นไม่เหมาะสมกับสภาพการทำงานของครูในโรงเรียนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเลยเพราะครูแต่ละคนมีภาระงานมากมายนอยู่แล้ว และการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกวันนี้ก็ไม่ได้มีปัจจัยในการสนับสนุนในการทำวิจัยอย่างจริงจัง มีแต่การกำหนดหรือบังคับให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียนเท่านั้น ครูยังเคยความคิดเห็นอีกว่า เมื่อมีการกำหนด หรือบังคับให้ครูทำวิจัยแล้วก็ต้องมีการส่งเสริมปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนในการทำวิจัยด้วย ไม่ใช่ใช้ให้ทำโดยไม่ได้ช่วยเหลืออะไรเลย ส่งผลให้ครูทุกคนนี้ไม่อยากทำงานวิจัย หรือทำเพียงแค่มีส่งเท่านั้นเอง ไม่ได้ตระหนักและอยากทำอย่างจริงจัง จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่าทั้งครูที่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน และครูที่ไม่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนมีความคิดเห็นตรงกันว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่สูญเปล่าถ้าไม่ได้นำผลการวิจัยไปใช้อย่างจริงจัง และเป็นการปฏิบัติเพื่อทำเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ หรือเลื่อนขั้นเงินเดือนเพียงเท่านั้น

ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค หรือส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

จากผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมและข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้ครูไม่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้และปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ปัจจัยด้านเวลา และภาระงานของครูมีมากเกินไป ปัญหาครูไม่ครบชั้นทำให้ครูต้องให้เวลากับงานสอน นอกจากภาระงานสอนที่มากอยู่แล้ว ครูยังต้องทำภาระงานอื่น ๆ งานธุรการต่าง ๆ รวมถึงบางโรงเรียนครูต้องรับผิดชอบในการทำอาหารกลางวันเลี้ยงนักเรียนด้วยตนเอง เพราะมีครูจำนวนน้อยมาก ส่งผลให้ไม่ค่อยมีเวลาทำวิจัย และจนขาดความต่อเนื่องในการทำวิจัยส่งผลให้งานวิจัยที่ได้ทำค้างไว้ไม่สามารถสรุปได้หรือทำไม่สำเร็จ และเกิดความอ่อนล้าจากงานประจำ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยบางเรื่อง เช่น สถิติการวิจัย และ รูปแบบ

การเขียนรายงาน การเขียนหัวข้อวิจัย อีกทั้งโรงเรียนไม่มีงบประมาณสนับสนุน และแหล่งค้นคว้าเอกสารเพิ่มเติมที่ใช้ประกอบเพื่อศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีหรือตัวอย่างของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีน้อยมาก ขาดผู้มีความรู้ ความชำนาญให้คำแนะนำหรือเป็นที่ปรึกษาหรือติดตามการทำวิจัยโดยเฉพาะ ผู้บริหารไม่ได้เน้นหรือมีนโยบายให้ทำอย่างจริงจังหรือมีการแจ้งให้ครูทุกคนทำก็จริงแต่ไม่ได้ติดตาม ให้ความช่วยเหลือครูอย่างต่อเนื่องและจริงจัง บางโรงเรียนไม่มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการทำวิจัย ซึ่งบางโรงเรียน ถึงกับไม่มีไฟฟ้า นำประปาใช้ โดยเฉพาะโรงเรียนที่อยู่บนภูเขาสูง หรือถิ่นทุรกันดาร ซึ่งส่งผลกระทบต่อ การไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมาก และจากการสัมภาษณ์ครู ที่ไม่มีผลงานวิจัยท่านหนึ่ง ท่านให้สัมภาษณ์ถึงเหตุที่ท่านไม่มีงานวิจัยในชั้นเรียนเลยว่า ตนเองมีอายุการทำงานในอาชีพครูมานานมากแล้ว เคยชินกับการปฏิบัติหน้าที่ในการสอนซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่หลักของอาชีพครูเหมือนแต่ก่อน แต่เดี๋ยวนี้มีการกำหนดเปลี่ยนบทบาทงาน วิชาต่าง ๆ ในวงการศึกษา ส่งผลให้อาชีพครูในปัจจุบันไม่ใช่แค่การอบรมสั่งสอนเด็กนักเรียนเพียงเท่านั้น แต่จำเป็นต้องทำงานที่นอกเหนือจากภาระงานสอนที่มากขึ้นซึ่งรวมไปถึง การที่พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติที่ได้กำหนดเป็นกฎหมายว่าครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ตัวเองต้องพยายาม ปรับตัวเองเป็นอย่างมาก การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ หรือการที่ต้องปรับเปลี่ยนอะไรหลาย ๆ อย่าง เหมือนจะเป็นเรื่องยากลำบากมากสำหรับตัวเอง ประกอบกับอายุก็มากแล้วทำให้การเรียนรู้ ซ้ำไปหมด ส่งผลให้ตัวเองประสบกับปัญหาหรืออุปสรรคมากมาย รวมถึงประสบกับปัญหาหรือ อุปสรรคในการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วย ทำให้ตัวเองรู้สึกว่าไม่อยากทำงานวิจัย แต่ก็จำเป็นต้องทำ ท่านยังได้กล่าวทิ้งท้ายไว้ว่าปัจจุบันตัวเองก็ได้เริ่มทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่บ้างแล้ว เพียงแต่ว่ายังไม่เสร็จครบตามกระบวนการของการทำวิจัยท่านนั่นเอง ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าในวันข้างหน้าจะเจอ ปัญหาหรืออุปสรรคอะไรอีกบ้างในการทำวิจัยในชั้นเรียน จากปัจจัยที่กล่าวไว้ข้างต้นล้วนส่งผลให้ ครูทำวิจัยในชั้นเรียนไม่สำเร็จหรือไม่มีผลงานวิจัยในชั้นเรียน

4.4 ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูเกี่ยวกับการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียน ปรากฏรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.1 ควรมีการจัดประชุมวิชาการให้บ่อยครั้ง เพื่อมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน อย่างจริงจังระหว่างครูในโรงเรียน รวมถึงการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองของนักเรียน ที่มีปัญหาการเรียนการสอน และเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

4.4.2 จัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยโดยเฉพาะอย่างต่อเนื่อง เชิญวิทยากร หรือผู้ที่มีความรู้มาให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย และสามารถให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัย ของครู จนครูสามารถทำวิจัยได้แล้วเสร็จ

4.4.3 ควรลดภาระงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของครู เพื่อให้ครูมีเวลา มากขึ้น

4.4.4 การจัดบรรยากาศที่ดีให้เหมาะกับการทำวิจัย เช่น การจัดศูนย์วิชาการของ โรงเรียนที่สามารถให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัยได้โดยเฉพาะ

4.4.5 ควรให้มีการจัดตั้งเครือข่ายครูผู้สนใจการทำวิจัย เพื่อช่วยเหลือแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ให้กำลังใจกัน และควรจัดตั้งเครือข่ายทั้งในและนอกโรงเรียนเพื่อความสะดวกในการติดต่อ ขอความช่วยเหลือ

4.4.6 การมีอิสระในการที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน โดยให้เวลาในการทำวิจัยกับครู และไม่มีการกำหนดขอบเขต หรือจำกัดเวลาของการทำวิจัยของครูมากเกินไป เพื่อเป็น การไม่บังคับ หรือเป็นการสร้างภาวะความกดดันให้ครูมากเกินไป

4.4.7 การทำวิจัยในชั้นเรียนของครู อาจทำร่วมกันหลาย ๆ คน หรืออาจทำเป็นทีม หรือเป็นกลุ่ม หรือร่วมกันทำในลักษณะงานวิจัยของโรงเรียน

4.4.8 การเพิ่มแหล่งบริการสืบค้นข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น ห้องสมุด บริการสืบค้น โดยอินเทอร์เน็ตที่มีอย่างเพียงพอต่อความต้องการ ใช้บริการของครู มีรูปแบบตัวอย่างงานวิจัยที่ดี และถูกต้องไว้บริการครูผู้ทำวิจัยและครูผู้สนใจงานวิจัย

4.4.9 ผู้บริหารควรสร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมและการนิเทศติดตามให้ความช่วยเหลือ ในการทำวิจัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

4.4.10 ให้ถือว่า การทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาความดีความชอบ แต่ก็ต้อง เห็นผลงานจากการทำวิจัยได้อย่างชัดเจนด้วย ไม่ใช่พิจารณาจากumpulanรายงานเพียงเท่านั้น

4.4.11 ครูควรตระหนัก เห็นถึงประโยชน์ ความสำคัญของการทำวิจัย สามารถนำ งานวิจัยที่ทำได้มาใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง